

אֲתַבְּנִי בִּי מִקְדָּשָׁא, דְּאִיְהוּ לְקַבֵּיל מִקְדָּשָׁא
עֵילְאָה, כְּדִין לָךְ יְשׁוּלָם נָדָר.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא טו) אֲזַ יִשִּׁיר
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. (שמות טו א) אֲזַ
יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת.
הֵתָם תּוֹשְׁבַחְתָּא דְנוֹקְבָא. הֵכָא תּוֹשְׁבַחְתָּא
דְּסַלִּיק לְעֵלְמָא דְדְכוּרָא אִיהוּ.

הֵכָא אִיהוּ רְזָא, דְּגוּפָא וְרוּחָא מִתְחַבְּרָאן
כְּחַדָּא, גּוּפָא בְּגוּפָא, וְרוּחָא בְּרוּחָא.
שִׁיר הַשִּׁירִים, אֲתַדְּבַקוּתָא דְּגוּפָא בְּגוּפָא.
יִשְׁקַנֵּי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, אֲתַדְּבַקוּתָא דְּרוּחָא
בְּרוּחָא. וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִזָּא דְרַחֲמֵי עֵילְאָה,
לְמַהוּי פּוֹלָא חַד, בְּיַחְוּדָא חַדָּא.

וְרִזָּא דְּיַחְוּדָא הֵכָא. שִׁיר דָּא אִיהוּ יִשְׂרָאֵל,
דְּמִמְנָא בְּסִדְהוּתָא דְּיַחְוּדָא. הַשִּׁירִים,
ה' (דף טו ע"ב) אֶלְהִינוּ ה'. וְכֹלָא חַד, בְּיַחְוּדָא
חַד. וְאוּקִימְנָא יַחְוּדָא דָּא, וְהֵכָא יַחְוּדָא
דְּעֵלְמִין כְּלָהוּ. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה, רְזָא דְאָחַד.

וְדָא אִיהוּ דְאֶצְטְרִיךְ שְׁלֵמָה מְלַכָּא לְיַיְחִידָא,
בְּרִזָּא דְרוּחַ קוּדְשָׁא. לְאֲתַחְבְּרָא פּוֹלָא
בְּיַחְוּדָא חַדָּא, בְּרַעוּתָא, לְאֲתַדְּבַקָּא דָּא בְּדָא,
לְמַהוּי פּוֹלָא חַד. דְּהָא שְׁלֵמָה אִיהוּ מְלַכָּא
דְּשִׁלְמָא פּוֹלָא דִילְיָה.

מְאִי פּוֹלָא הֵכָא, וְכִי סְגִיאִין שְׁלֵמִין נִינְהוּ.
אֶלָּא חַד שְׁלֵמָא אִיהוּ, וְתִרִין נִינְהוּ. חַד
שְׁלֵמָא אִיהוּ, דְּאִיהוּ שְׁלֵמָה דְּבִיתָא, דְּבִגִינְיָה
אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּכוּרָא דְכֹר. וְחַד שְׁלֵמָא אֲחֵרָא,
דְּאִיהוּ שְׁלֵמָא דְתִרִין סְטֵרִין, חַד דְּעָאֵל
בְּאֲמַצְעֵיתָא בְּאִינוּן תִּרִין סְטֵרִין, וְעֵבִיד שְׁלֵמָא
בְּיַנְיָיָהוּ, אִיהוּ שְׁלוֹם אֲחֵרָא.

אֲבָרְ שְׁלוֹם דְּדְכוּרָא אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּכֹר בְּגִינְיָה,
אִיהוּ צְדִיק. דְּאֶקְרִי (וְאֶקְרִי) מְלַכָּא עֵילְאָה

שהוא כנגד המקדש העליון, ואז
לך ישלם נדר.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (במדבר כא)
אֲזַ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת. (שמות טו) אֲזַ יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. שֵׁם
תְּשַׁבַּחַת הַנְּקִבָּה, וְכַאן תְּשַׁבַּחַת
שְׁעוּלָה לְעוֹלָם שְׁהוּא זְכָר.

כָּאן הוּא הַסּוּד שְׁגוּף וְרוּחַ
מִתְחַבְּרִים יַחַד גּוּף בְּגוּף, וְרוּחַ
בְּרוּחַ. שִׁיר הַשִּׁירִים (שיר א) -
הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל גּוּף בְּגוּף. יִשְׁקַנֵּי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ - הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל
רוּחַ בְּרוּחַ. וְהַכֵּל הוּא בְּסוּד
הַאֲהָבָה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁיְהִיָּה הַכֵּל
אֶחָד, בְּיַחְוּד אֶחָד.

וְכֹר הַיַּחְוּד כָּאן, שִׁיר - זֶה הוּא
יִשְׂרָאֵל, שְׁמִמְנָה בְּעֵדוּת שֶׁל
הַיַּחְוּד. הַשִּׁירִים - ה' אֶלְהִינוּ ה'.
וְהַכֵּל אֶחָד, בְּיַחְוּד אֶחָד. וּבְאֲרָנוּ
אֶת הַיַּחְוּד הַזֶּה, וְכַאן הַיַּחְוּד שֶׁל
כֵּל הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה -
הַסּוּד שֶׁל אֶחָד.

וְזֶהוּ שְׁצַרִּיךְ שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ לַיַּחְוּד,
בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, לְחַבְּרַת הַכֵּל
בְּיַחְוּד אֶחָד, בְּרִצּוֹן, לְדַבֵּק זֶה עִם
זֶה, לְהִיּוֹת הַכֵּל אֶחָד, שְׁהָרִי
שְׁלֵמָה הוּא הַמְּלִיךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ
שְׁלוֹ.

כֹּה זֶה הַכֵּל שְׁלוֹ כָּאן, וְכִי רַבִּים
הֵם הַשְּׁלוֹמוֹת? אֶלָּא שְׁלוֹם אֶחָד
הוּא, וְשְׁנַיִם הֵם. שְׁלוֹם אֶחָד הוּא,
שֶׁהוּא שְׁלוֹם הַבַּיִת, שְׁבִשְׁבִילוֹ
נוֹדַע הַזְּכָר זְכָר. וְאֶחָד שְׁלוֹם
אֲחֵר, שֶׁהוּא הַשְּׁלוֹם שֶׁל שְׁנֵי
צַדִּדִים. אֶחָד שְׁנוֹכְנֵס בְּאֲמַצְעַ
בְּאוֹתָם שְׁנֵי הַצַּדִּדִים וְעוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, הוּא שְׁלוֹם אֲחֵר.
אֲבָרְ הַשְּׁלוֹם שֶׁהַזְּכָר נוֹדַע זְכָר
בְּשִׁבְלוֹ הוּא הַצַּדִּיק. שְׁנִקְרָא
(וְנִקְרָא) הַמְּלִיךְ הָעֲלִיוֹן בְּשִׁבְלוֹ,
מְלִיךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. וּמִשׁוּם כֵּן,

תּוֹשְׁבַחְתָּא דְּשִׁיר הַשִּׁירִים,

כָּל הַתְּשׁוּבָה שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים,
לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ, וְהַיְחוד
שֶׁהַכֹּל מְתִיחַד הוּא בְּמִקוֹם הַזֶּה,
מִשׁוֹם שֶׁהוּא נוֹטֵל כָּל תְּשׁוּבָה כָּל
הַאִיבָרִים וְכָל הַעֲנוּגִים וְכָל
הַכְּסוּפִים הַעֲלִיּוֹנִים, וּמְכַנֵּס הַכֹּל
לְתוֹכוֹ.

וְעַד זֶה הוּא נִקְרָא אֶחָד, שְׁלֵמָה
הַמְּלֶכֶךְ בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקִּדְּשׁ.
כְּשֶׁשׁוֹרָה עָלָיו אוֹתָהּ רוּחַ הַקִּדְּשׁ,
רָצָה לְחַבֵּר הַכֹּל בְּרָצוֹן שֶׁלֹּם
כְּרֵאוּי וְלִיחַד הַכֹּל בְּחֻבִּיבוּת
בְּרָצוֹן, לְהִיּוֹת אֶחָד לְמַעֲלָה
וְלִמְטָה. וְעַל זֶה אָמַר הַכֶּתוּב (זְכַרְיָה

ד) יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.
יִשְׁכְּנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו' (שִׁיר א.)

כְּתוּב (יִחְזַקְאֵל א) וְאָרָא הַחַיּוֹת וְהַנְּחָה
אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת
לְאַרְבַּעַת פְּנֵיו. הַפְּסוּק הַזֶּה נֹאמַר
בְּקֶשֶׁר שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר. וְאָרָא
הַחַיּוֹת - הַסּוּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל סְבָא,
הַחֶבֶל בְּחֻקֵּי קוֹתָיו בְּגִמְיָן
וּבְשִׁמְאֵל.

שְׁרָשָׁה רְשׁוּמִים קְשׁוּרִים זֶה עִם
זֶה - דְּרוֹם מְזֻרָח וְצָפוֹן, יְהוּ,
פְּנִים נִסְתָּרִים, לֹא שׁוֹלֵטֵת הַעֵיִן
לְדַאוֹת, וְכֵאֵן אוֹמֵר וְאָרָא?

אֲרָא הִיא מְסַתְּפֵל מִתּוֹךְ הָאוֹר
שֶׁלֹּא מֵאִיר כְּמוֹ מִי שְׂרוּאָה
בְּעֵשְׂשִׁית בְּתוֹךְ הַעֵינִים
הַנִּסְתָּרִים, כְּשֶׁמְנַצְּצִים בְּתוֹךְ
אוֹתָהּ הַעֵשְׂשִׁית. לוֹהֵט לֵהֵט לְפִי
שְׁעָה, וְלֹא עוֹמֵד בְּקִיּוּם.

מִתְנַגְּלִים נוֹצְצִים לְפִי הַשְּׁעָה
הַזֶּה, וְנִכְנָס הַנִּיצוֹץ זֶה בְּזֶה. אֶחָד
עוֹלָה וְיוֹרֵד, וּמִתְחַזֵּק בְּצַד
הַדְּרוֹם, בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת יו"ד.
מִתְחַזֵּק וְנִכְנָס בְּצַד הַצָּפוֹן
וּמִתְנַגְּלֵל בְּקֶשְׁרֵיו, וְנִכְנָס וְעוֹלָה
בְּסוּד שֶׁל הָאוֹת ט', וְנִגְנֹז. זֶהוּ
שְׁכֵתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב, שְׁנוֹצֵץ וְלוֹהֵט
בְּחֻקֵּי קוֹתָיו בְּאוֹת ט', וְגוֹנֵז אוֹתוֹ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרוּאָה

לְמַלְכָּא דְשְׁלָמָא כּוּלָּא דִּילֵיהּ, וַיִּיחַוּדָא דְקָא
מְתִיחַד כּוּלָּא, בְּאַתֵּר דָּא אִיהוּ. בְּגִין דְּאִיהוּ
נְטִיל כָּל תִּיאוּבְתָא דְכָל שְׁיִפִּין, וְכָל עֵינוּגִין,
וְכָל פִּיסוּפִין עֵילָאִין, וְכִנֵּישׁ כּוּלָּא לְגוּיָהּ.

וְעַד דָּא אִיקְרִי אִיהוּ אֶחָד, שְׁלֵמָה מְלְכָא בְּרֻזָּא
דְּרוּחַ קוּדְשָׁא. כַּד שְׂרָא עָלֵיהּ הֵהוּא רוּחַ
קוּדְשָׁא, בְּעָא לְחַפְרָא כּוּלָּהּ בְּרַעוּתָא שְׁלִים
כְּדָקָא נְאוֹת, וְלִיחַדָּא כּוּלָּא בְּחֻבִּיבוּת בְּרַעוּתָא,
לְמַהוּי חַד עֵילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא אָמַר קָרָא,
(זְכַרְיָה יד טו) יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

יִשְׁכְּנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. כְּתִיב (יִחְזַקְאֵל טו א)
וְאָרָא הַחַיּוֹת וְהַנְּחָה אוֹפֵן אֶחָד בְּאֶרֶץ
אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פְּנֵיו. הַאי קָרָא בְּקִיטוּרָא
דְּרַבִּי אֶלְעָזָר אֶתְמַר. וְאָרָא הַחַיּוֹת, רְזָא
דִּישְׂרָאֵל סְבָא, קְפִטִירָא בְּגִלְפִיוּ בְּגִמְיָנָא
וּבְשִׁמְאֵלָא.

תִּלְתֵּי רְשִׁימִין קְטוּרִין דָּא עִם דָּא, דְּרוֹם מְזֻרָח
וְצָפוֹן, יְהוּ, אֶפֶיִן סְתִימִין, לֹא שְׁלִיט
עֵינָא לְמַחְמִי, וְהֵכָא אָמַר וְאָרָא.
אֲרָא, הִיא מְסַתְּפֵל מִגּוֹ נְהוּרָא דְלֹא נְהָרָא,
כְּמֵאֵן דְּחִמִּי בְּעֵשְׂשִׁיתָא, גּוֹ עֵינִין
סְתִימִין, כַּד מְנַצְּצֵן גּוֹ הֵהוּא עֵשְׂשִׁיתָא. לְהִיט
לְהִיטוּ לְפּוּם שְׁעָתָא, וְלֹא קָאִים בְּקִיּוּמָא.

מִתְנַגְּלִין נְצִיצִין לְפּוּם הַאי שְׁעָתָא, וְעָאֵל
נְצִיצוּ דָּא בְּדָא. חַד סְלִיק וְנַחֲתִית,
וְאַתְתַּקַּף בְּסֵטֵר דְּרוֹם, בְּרֻזָּא דְּאֵת יו"ד.
אַתְתַּקַּף וְעָאֵל בְּסֵטֵרָא דְּצָפוֹן, וּמִתְנַגְּלֵל
בְּקוּטְרוּי, וְעָאֵל וְסְלִיק בְּרֻזָּא דְּאֵת ט', וְאַתְגְּנִיז.
הַדָּא הוּא דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית א ד) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב. דְּנְצִיצֵן וְלְהִיט בְּגִלְפִין בְּאֵת ט',
וְגִנִּיז לֵיהּ.

רְזָא דְּאֵת דָּא סְתִימָא בְּסְתִימוּ, נְפִיק מִיְנֵיהּ כָּל
הַסּוּד שֶׁל הָאוֹת הַזֶּה נְסִתֵּר בְּסִתֵּר, יוֹצֵא מִמֶּנּוּ כָּל הַנִּיצוֹץ וְהַזֶּהר שְׁמֵאִיר וְנוֹצֵץ. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרוּאָה

אותה בחלומו, זו האכסדרה שממנה נוצצים הניצוצות, מתפשט ומתפנס.

ואחד עולה ויורד, ומתחזק בצד מזרח, בסוד האות ט' והאות יו"ד. מתפשט משני צדדים, ומתגלגל בארבעה, שנים למעלה, כמו הירשה של אב ואם. ויש שנים משני צדדים, מצד דרום וצפון, מתישב בכלם. והוא המרפכה העליונה, בארבעה צדדים. אופן אחד בארץ אצל החיות - זוהי המרפכה העליונה, הכלולה בארבעה צדדים.

המרפכה העליונה, שהיא הסוד של ארבעה צדדים, פושטת אור משלשה צדדים. אחד שלו שהתחברו בו ירשת האב והאם, שהיו שנים ומתחברים לאחד, ושנים משני צדדים.

מתפשט אור המזרח, המרפכה התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשמיאיר אותו הפן מאותו האור, אזי אותו הפן נקרא אדני". והוא שולט ורבוץ בשלטון של אור גדול. ואותו הפן, פיון שמקבל אותו האור, נעשה לו (בהיכלו) היכל, וגניז אותו בתוכו, ובשכילו נעשה אדון רבון ושליט.

מתפשט זרר הדרום, המרפכה התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשאותו הפן מאיר מהאור ההוא, אז אותו הפן נקרא אל, והוא שולט להיטיב לעולם ברחמים, ולתת מזונות לכל אחד ואחד כראוי.

מתפשט אור הצפון, המרפכה התחתונה הזו מגלה פן אחד לאותו האור, ומקבלת אותו, ומאירה ממנו. וכשאותו הפן מאיר ממנו, אז אותו הפן נקרא

נציצות וזהרא, דנהיר ונציץ. זפאה איהו מאן דחמי לה בחלמיה, דא אכסדרה דמינה נציצין נציצין, פשיט וכניש.

וחד סליק ונחית, ואתתקף בסטר מזרח, ברזא דאת ט' ואת יו"ד. אתפשיט מתרין סטרין, ומתגלגלא בארבע, תרין לעילא, פירותא דאבא ואימא. ואית תרין מתרין סיטרין, מסטר דרום וצפון, מתיישבא בכולהו. ואיהו רתיכא עילאה, בארבע סטרין. (יחזקאל א טו) אופן אחד בארץ אצל החיות, דא איהו רתיכא תתאה, פלילא בארבע סטרין.

רתוכא עילאה, דאיהו רזא דארבע סטרין, פשיט נהירו מתלת סטרין, חד דיליה דאתחברו ביה ירותא דאבא ואימא, דהו תרין, ומתחברן לחד. ותרין מתרין סטרין.

פשיט נהירו דמזרח, האי רתיכא תתאה גליפן חד, לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואתנהיר מיניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, פדין ההוא פן איקרי אדני". ואיהו שליט ורבוץ בשלטנו דנהירו רב. וההוא פן פיון דמקבל ההוא נהירו, אתעביד ליה (בהיכליה) היכלא, וגניז ליה בגויה, ובגנייה אתעביד אדון רבון ושליט.

פשיט זהירו דדרום, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה ואתנהיר מניה. וכד אתנהיר ההוא פן מההוא נהירו, פדין ההוא פן איקרי אל. ואיהו שליט לאוטבא לעלמא ברחמי. ולמיהב מזונא לכל חד וחד פדקא יאות.

פשיט נהירו דצפון, האי רתיכא תתאה גלי פן חד לגבי דההוא נהירו, ומקבלא ליה, ואתנהיר מניה. וכד ההוא פן אתנהיר מניה, פדין ההוא פן איקרי אלהים. ואיהו

אלהים. והוא שליט, רבון, לדון את העולם בדין, ולתת דין לכל מי שצריך, ולהנהיג הכל בדין.

עד כאן פנים עליונים ופנים תחתונים, בסוד של שלש בשלש מתחברים, ואלו באלו נכללים. פן אחד שנשארו מהמרפכה התחתונה, כלם שואלים עליו אופן, איזה הוא הפן האחד שנשארו?

חזר ואמר, באיזה מקום הוא? בארץ. כדי שלא ישארו התחתונים בלי השגחה אפלו רגע אחד. אותו הפן, כשנכללו כל שלשת האחרים, הפן הזה נוטל מכלם, ונכללים בכלם, והוא לבדו בכלם, כדי להשגיח בטוב על כל בני העולם. והפן הזה משבח תמיד, ומעורר התעוררות אל אותם שלמעלה מעליו. ואותם שלמעלה מעליו מעוררים אל אותם העליונים שלמעלה. ואותם העליונים שלמעלה מעוררים אל מעלה, ונקשרים זה עם זה עד אין סוף. וכשזה מתעורר בהתעוררות של אותם הפנים, באותן נשיקות העליונות, להיות דבוקים בסוד עליון, ולהשלים ולזון את כל העולמות, שכל העולמות יהיו בשמחה, כמו שנאמר, ישקני מנשיקות פיהו כי טובים הדיך מיין.

ישקני מנשיקות פיהו - על פיו של אליהו נגזר. כתוב (בראשית ד) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם - זה אדם הראשון, השר הממנה (דפוס), בחקיקותיו הדקים העליונים. ידע מה שלא הכיר בה מקדם לכן. ידע להיות פנים בפנים. כשמתכללים פנים בפנים לשמוש, אז כתוב ידע. ידע להשקותה, לזרע בה זרע, לצעות תולדות. זה לטוב, בהתעוררות של ההשגחה למטה.

שליט, רבון, למידן עלמא בדינא, ולמיהב דינא לכל מאן דאצטריך, ולא תנהגא כולא בדינא.

עד הכא, אנפין עילאין ואנפין תתאין, ברזא דתלת בתלת מתחבראן, ואתפלילו אלין באלין. פן חד דאשתאר מרתיכא תתאה, כולא שאלין עליה אופן, אן איהו פן חד דאשתאר.

הנר ואמר באן אתר הוא, בארץ. בגין דלא ישתארו תתאין בלא אשגחותא אפילו רגעא חדא. ההוא פן, כד אתפלילו כולהו תלתא אחרנין, האי פן נוטיל מכולהו, ואתפלילו בכלהו, ואיהו בלחודוי בכלהו, בגין לאשגחא בטיבו על כל בני עלמא.

והאי פן משבח תדיר, ואתערת אתערו לגבי אינון דלעילא דעלה. ואינון דלעילא דעלה, מתערי לגבי אינון דלעילא ואינון דלעילא דלעילא, מתערין לגבי עילא, ואתקשרי דא בדא עד אין סוף.

והאי כד אתער באתערו דאינון פנים, באינון נשיקין עילאין, למיהוי דביקי ברזא עילאה, ולאשלאמא ולמיזן כל עלמין, למיהוי כל עלמין כולהו בחדוא. כמא דאת אמר, ישקני מנשיקות פיהו כי טובים הדיך מיין. ישקני מנשיקות פיהו. על פומא דאליהו אתגזר. כתיב (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם, דא אדם קדמאה, טפסירא (טסירא), בגליפוי דקיקין עילאין. ידע, מה דלא אשתמודע בה מקדמת דנא. ידע למיהוי אנפין באנפין. כד אסתפלן אנפין באנפין לשימושא, כדין כתיב ידע. ידע לאשקאה לה, למיזרע בה זרעא, למעבד תולדין. האי לטב, באתערו דאשגחותא לתתא.

ישקני מנשיקות פיהו. על פומא דאליהו אתגזר. כתיב (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין וגו'. והאדם, דא אדם קדמאה, טפסירא (טסירא), בגליפוי דקיקין עילאין. ידע, מה דלא אשתמודע בה מקדמת דנא. ידע למיהוי אנפין באנפין. כד אסתפלן אנפין באנפין לשימושא, כדין כתיב ידע. ידע לאשקאה לה, למיזרע בה זרעא, למעבד תולדין. האי לטב, באתערו דאשגחותא לתתא.